

Основними перевагами системи «точно-в-строк» є: зменшення витрат на зберігання продукції, більш висока продуктивність та зменшення ймовірності надвиробництва. Основним недоліком є збільшення витрат на перевезення та ризик збоїв виробництва з вини постачальника. Цю проблему можна вирішити шляхом: самостійного виробництва сировини і матеріалів або перевезенням сировини від постачальника самостійно.

Такий метод оптимізації витрат як бюджетування дозволяє передбачити виникнення витрат шляхом складання оперативних (місячних, кварталних, річних) бюджетів пов'язуючи їх з стратегічними цілями підприємства.

Функціонально-вартісний аналіз – комплексний системний аналіз діяльності підприємства, його складових (технічних і технологічних, маркетингових, фінансових, збутових підрозділів, управлінських функцій), а також оцінка ефективності використання витрат на реалізацію кожної з цих функцій з метою виявлення неефективних, нерациональних витрат, існуючих внутрішніх резервів і розробки програм підвищення ефективності діяльності та збільшення прибутковості підприємства. До переваг можна віднести обґрунтованість стратегічних рішень шляхом більш чіткого визначення вартості продукції. Серед недоліків можна виділити те, що для ФВА потрібні спеціальне програмне забезпечення, у зв'язку з організаційними змінами метод «застаріває», керівництво приділяє даному методу недостатньо уваги так як процес може виявитись занадто деталізованим і перевантажить управлінський персонал надлишком «непотрібної» інформації [7].

Однією з новітніх методів скорочення витрат виробництва є метод «ощадливого виробництва» (Lean

production). Ощадливе виробництво – це система організації й управління розробленням продукції, виробництвом, відносинами з постачальниками і споживачами, коли продукція виготовляється у точній відповідності із запитами споживачів і з меншими втратами у порівнянні з масовим виробництвом великими партіями [5].

Мета концепції ощадливого виробництва – позбутися всіх видів втрат і домогтися максимальної ефективності використання ресурсів завдяки поступальному й безперервному вдосконаленню всіх бізнес-процесів організації, спрямованих на підвищення задоволеності споживачів.

Даний метод широко застосовується в сфері будівництва у зв'язку з великим економічним ризиком та високою тривалістю робіт. В виробництві цей метод доцільний в випадку цільового продажу, тобто не самостійного висування на ринок, а виготовлення товарів на замовлення.

До якісних характеристик ощадливого виробництва належать [1]: виявлення прихованих витрат виробництва; значний набір інструментів підвищення ефективності виробництва; орієнтація на скорочення часу виконання замовлення; аналіз дій з позиції створення цінності для споживача.

За даними Інституту ощадливого виробництва, впровадження підходів цієї концепції дозволяє скоротити в середньому: тривалість виробничого циклу – на 50 %, обсяги незавершеного виробництва – на 60 %, кількість випадків перероблення продукції – на 70 %, необхідні площі – на 30 %, необхідний для переналаштування обладнання час – на 65 % [5]. Впровадження даної концепції на заводі Toyota допомогло зменшити кількість необґрунтованих витрат на 50% [2].

Література

1. Адлер Ю. П. Методы постоянного совершенствования сквозь призму цикла Шухарта–Деминга / Ю. П. Адлер, Е.И.Хунузиди, В. Л. Шпер // Методы менеджмента качества – № 3. – 2005 – [Електронний ресурс]. – <http://www.management.com.ua/qm/qm067.html>
2. Кобилюх О. Я. Ощадливе виробництво як концепція оптимізації виробничого та управлінського процесів / О. Я. Кобилюх, Г. М. Мельник // Національний університет «Львівська політехніка», 2012 – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/23489/1/10-43-49.pdf> - Назва з екрана.
3. Кузьменко В.О. Шляхи та методи зниження виробничих витрат підприємства / В.О. Кузьменко, А.О. Лук'янов // Бухгалтерський облік, оподаткування, аналіз і аудит: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку. – 2016. – С. 177-178
4. Міньковська М. В. Аспекти бюджетування: переваги та недоліки, успіхи та помилки [Електронний ресурс] / М. В. Міньковська, Ю. О. Виноградова – Режим доступу : http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis..../cgiirbis_64.exe?
5. Ощадливе виробництво [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki>.
6. Посласька Людмила Іванівна. Облік доходів і витрат за центрами у будівництві : дис. ... канд. екон. наук.: 08.00.09 / Посласька Людмила Іванівна. – Тернопіль, 2015. – 250 с.
7. Цимбалюк Л. Г. Чинники, резерви та шляхи зниження витрат виробництва як основа зменшення ціни товару / Л. Г. Цимбалюк, Н. П. Скригун // Вісн. Бердян. ун-ту менеджменту і бізнесу. – 2011. – № 3 (15). – С. 88–95.

УДК 657

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ ПРЕДМЕТІВ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Лисюк О. – ст. 5 курсу, гр. ОПДвм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Гордополова Н.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Для здійснення власної фінансово-господарської діяльності підприємство повинно мати в своєму розпорядженні активи. Активи поділяються на оборотні та необоротні. За П(С)БО оборотні активи

– це грошові засоби та їх еквіваленти, які не обмежені в використанні, а також інші активи призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Необоротні активи – це всі активи, що не є оборотними.

Малоцінні та швидкозношувані предмети – це частина матеріальних запасів, що протягом тривалого часу (але не більше одного року або одного операційного циклу, якщо цей цикл перевищує річний термін) використовуються в господарському обороті як засоби праці і вартість яких у масштабах окремо взятого підприємства є не настільки істотною, щоб визнати ці предмети необоротними активами.

Отже запасами, які можуть вважатись малоцінними та швидкозношуваними є:

- недорогі (у межах оборотів конкретного підприємства і зафіксованою межею в обліковій політиці підприємства) інструменти і приладдя;
- господарський інвентар;
- спеціальний одяг, спеціальне взуття, термін використання яких коротший за рік;
- столовий посуд, сервірувальне приладдя;
- інвентар для проведення спортивних та культурно-масових заходів.

Необхідними передумовами правильної організації обліку МШП є:

- раціональна організація складського господарства;
- розробка номенклатури МШП;
- розподіл МШП по строку використання;
- наявність інструкції про порядок обліку МШП в обліковій політиці підприємства;
- правильне групування (класифікація) МШП;
- розробка норм витрачання МШП.

Основними завданнями організації обліку МШП на підприємстві є:

- 1) контроль за повним і своєчасним оприбуткуванням МШП та їх збереження за місцями зберігання і на всіх стадіях використання;
- 2) відповідність складських запасів МШП нормативам;
- 3) раціональна оцінка МШП;
- 4) контроль за витрачанням МШП та їх залишками за місцями зберігання;
- 5) контроль за правильністю використання МШП під час їх експлуатації в розрізі осіб, відповідальних за їх зберігання;
- 6) виявлення всіх витрат, пов'язаних з придбанням або виготовленням МШП та

визначення первісної вартості;

7) своєчасне оприбуткування та списання МШП, а також оформлення документів по їх руху;

8) відображення своєчасної та правдивої інформації в регістрах поточного обліку в системі бухгалтерських рахунків;

9) правильне обчислення та відображення в обліку сум зносу (амортизації).

Основні підходи які регламентують методичні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про МШП та розкриття їх у фінансовій звітності, представлені П(С)БО 9 «Запаси».

Для організації обліку МШП на підприємстві в наказі про облікову політику обов'язково необхідно передбачити ряд пунктів які визначають норми для правильного планування потреб підприємства в МШП, та дають можливість правильно організувати бухгалтерський облік та контроль за цими матеріальними цінностями.

Ефективний облік МШП неможливий без автоматизації обліку шляхом застосування інформаційних систем на базі комп'ютерної техніки.

Інформаційні системи автоматизованого обліку МШП повинні забезпечувати розв'язання таких задач: облік наявності МШП; облік надходження МШП; облік списання МШП.

Задача обліку наявності МШП включає такі під задачі: облік МШП за місцями зберігання та в експлуатації; облік МШП за видами номенклатури та партіями; облік нестач і надлишків МШП; облік внутрішнього переміщення МШП; облік переоцінки МШП.

Задача обліку надходження МШП включає такі під задачі: облік придбання МШП за грошові кошти та за бартерними угодами; облік безоплатного одержання МШП.

Задача обліку вибуття МШП включає такі під задачі: облік реалізації МШП за грошові кошти та за бартерними угодами; облік безоплатної передачі МШП.

Таким чином, належна організація обліку МШП забезпечує всебічне виконання задач обліку таких об'єктів, що суттєво удосконалює ведення обліку та підвищує його оперативність і достовірність.

Література

1. Головай Н.М. Гармонізація та стандартизація обліку в контексті міжнародної інтеграції / Інноваційна економіка: Всеукраїнський науково-виробничий журнал. Випуск № 5 (31). – Тернопіль. 2012. - С. 309 – 312.
2. Головай Н.М., Гордополова Н.В, Гордополов В.Ю. Розвиток парадигми бухгалтерського обліку в сучасній економічній системі // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць Харківського національного автомобільно-дорожнього університету. – № 3 (10), том 2 – 2015. – Харків: ХНАДУ, 2015 – С. 93-98.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.99 р. № 996-XIV зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.